

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 149/2021
07.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у извршном поступку извршних поверилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Хајрудин Балтић, адвокат из ..., против извршног дужника ДД из ..., чији је пуномоћник Верица Дуловић-Ђулафић, адвокат из ..., ради намирења новчаног потраживања, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Ужицу и Основног суда у Пријеполу, у седници већа одржаној 07.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби извршног дужника изјављеној против решења Јавног извршитеља Звездане Рајовић ИИ ../2019 од 03.08.2020. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Ужицу.

Образложење

Виши суд у Ужицу је решењем Гжи 131/20 од 14.10.2020. године, након оцене да није стварно надлежан за одлучивање о жалби извршног дужника изјављеној против решења Јавног извршитеља Звездане Рајовић ИИ ../2019 од 03.08.2020. године, предмет уступио Основном суду у Пријеполу, као стварно надлежном суду.

Основни суд у Пријеполу није прихватио своју стварну надлежност, па је уз пропратни акт Ипв Ивк 64/20 од 03.03.2021. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности између судова исте врсте.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), у вези члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008... 88/2018- УС), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Виши суд у Ужицу.

Основном суду у Пријеполу је 27.02.2019. године поднет предлог за извршење на основу правноснажне и извршне исправе-решења Основног суда у Пријеполу П 884/2018 од 01.02.2019. године, против једног од солидарних извршних дужника, ради наплате трошкова парничног поступка у износу од 294.925,00 динара, са законском затезном каматом од 13.02.2019. године до исплате и трошкова извршења.

Решењем Основног суда у Пријеполу ИИ 197/2019 од 07.03.2019. године одређено је предложено извршење и трошкови извршног повериоца одмерени у износу од 20.233,00 динара.

Решење о извршењу достављено је на спровођење извршења Јавном извршитељу Звездани Рајовић, која је решењем ИИ ../2019 од 03.08.2020. године обуставила извршни поступак по решењу о извршењу за део потраживања који се односи на главни дуг са законском затезном каматом, јер је исплатом главног дуга и камате од стране другог од солидарних дужника, по подношењу предлога за извршење у овој правој ствари, престала обавеза исплате овог дела потраживања извршног дужника према извршном повериоцу.

Према Закону о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015, 106/2016, 113/2017), који се у конкретном случају примењује у смислу члана 167. Закона о изменама и допунама закона Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 54/2019), правни лекови у извршном поступку јесу жалба и приговор. Овај закон не садржи изричиту одредбу који се правни лек изјављује против решења јавног извршитеља о обустави извршног поступка, какво је побијано решење у конкретном случају, али из члана 82. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу произлази да о жалби против решења јавног извршитеља одлучује другостепени суд који је месно надлежан да одлучује о жалби против решења о извршењу. Чланом 6. став 2. истог закона прописано је да о жалби против решења основног или привредног суда одлучује виши суд или Привредни апелациони суд, у зависности од тога ко је донео решење које се побија.

Због тога је за одлучивање о жалби изјављеној против решења Јавног извршитеља којим је обустављен извршни поступак стварно надлежан виши суд, и то Виши суд у Ужицу, применом члана 4. став 1. тачка 23. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, бр. 101/2013).

Супротно оцени Вишег суда у Ужицу, у конкретном случају се не побија решење о накнади трошкова поступка, одређено решењем о извршењу Основног суда у Пријеполу, против које одлуке би у смислу члана 34. Закона о извршењу и обезбеђењу био дозвољен приговор, а о коме би одлучивало веће од троје судија основног суда. Жалбом се оспорава решење Јавног извршитеља којим је обустављен поступак спровођења извршења ради наплате главног дуга и камате због престанка овог дела потраживања, уз констатацију Јавног извршитеља у образложењу решења да потраживање није престало да постоји у преосталом делу решења о извршењу, односно у делу којим су одмерени трошкови извршног повериоца.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**